

**Parlament de la graduada Irene Casas Padín,
en nom i representació de la promoció 2013**

Bona nit. Buenas noches. Good night.

Congratulations everybody. I hope all of you have had a good experience in Barcelona and have enjoyed this year in Pompeu Fabra.

En primer lloc, enhorabona a tots i a totes! Sobretot als doctorands que heu acabat aquest any. Ha de ser un orgull tenir la tesi acabada! Felicitats!

Bé... Què podria dir d'aquest any? Que ha passat molt ràpid (massa ràpid) i que ha estat un autèntic plaer conèixer-vos. A tots i a totes. Companys i companyes de classe, professors i professores, a tots! Un honor compartir aquesta experiència amb vosaltres; tots en formem part, i sense alguns de nosaltres aquesta experiència hauria estat una mica diferent. Segur que ens hauríem perdut alguna cosa. Crec que tots hi estarem d'acord.

Aquest curs, també ha estat un any en què se'ns han plantejat petits i grans reptes. Sembla que tots i totes els hem superat. Encara que hi hagi hagut nervis d'última hora per saber si podríem entregar el treball final en primera convocatòria o no, per saber si aprovaríem aquell examen o l'altre... Com deia, obstacles que hem aconseguit esquivar, amb més o menys gràcia; però vaja... Estem aquí i és el que realment compta.

O sigui que, felicitats!

És difícil, amb només set o vuit minuts, explicar els motius que t'impulsen a fer un màster. Per a alguns, és un pas més en la formació. Suposo que molts de vosaltres vauc acabar la llicenciatura o el grau el juny passat i vauc decidir que us haviu de continuar formant degut a les exigències del mercat laboral i a la crisi que arrosseguem i que moltes vegades, malauradament, ens arrossega. Però hem de reconèixer que, malgrat tot, som uns privilegiats per poder estar aquí. No tothom té la mateixa sort.

Per a d'altres, el màster forma part d'una experiència més àmplia. Compañeros y compañeras de México, Chile, Ecuador, Perú, Bélgica, Alemania, Estados Unidos... Personas que decidisteis viajar, conocer otras maneras de entender el mundo, y hacer un máster aquí. Para vosotros, supongo que esta experiencia es una parte más de vuestra aventura. Simplemente espero que este año haya superado con creces vuestras expectativas. Que os hayáis sentido a gusto, como en casa; que la vuelta a vuestros respectivos países quede marcada por todo lo que habéis vivido aquí y que os llevéis un trocito de nosotros. Que recordéis siempre este año con cariño y con ilusión. Y ¿por qué no? ¡Que os podamos ir a visitar de vez en cuando! Espero que hayáis conocido, aunque sea solo un poquito, nuestra cultura y que hayáis aprendido a quererla. Creo que es lo mejor que os podemos ofrecer.

I, finalment, trobem a aquelles persones que van decidir fer el màster per ser millors professionals. A totes les persones que heu treballat durant el curs us admiro. Us admiro per la capacitat, les ganes i l'energia. De veritat.

Com veiem, molts i diferents motius ens han portat a fer un màster a cadascú de nosaltres. Espero, però, que a tots i a totes ens uneixi el mateix: les ganes d'aprendre, de millorar, de comprendre el nostre entorn, la nostra realitat, i de transformar-la. Per a mi, és el que la universitat ha de perseguir. Crec en la universitat com a agent de canvi, com un element transformador. I, de fet, des del primer any de carrera, per a mi la universitat ho ha estat. Ha estat un espai d'aprenentatge, però no un espai on he après a repetir dogmes i veritats que se'ns presenten com a totals i absolutes, sinó un espai on he après a pensar, a qüestionar cada punt i cada coma (com diu una cançó), a ser crítica. A vegades, m'hi ha ajudat algun professor... Altres vegades, m'hi heu ajudat vosaltres. Un company o una companya. No ens traiem aquest mèrit tampoc!

Espero que aquest any, com a mi, us hagi permès conèixer una mica més la realitat que ens envolta. I alhora us hagi dotat d'eines, d'instruments, per incidir en la vostra realitat més immediata i canviar-la, encara que siguin canvis gairebé imperceptibles per a la resta. Però tot suma, i hem de continuar sumant! Hem d'esdevenir actors en la realitat; no podem ser elements passius, persones que s'ho miren tot des de la seguretat que dóna la distància.

Tot el que hem après ho hem d'utilitzar al CRAE, al centre d'acollida, a l'oficina, al despatx, als

jutjats, a casa... Allà on podem aportar canvis i millores, allà on podem ser millors també nosaltres.

O sigui, que ànims! Ànims, passió i amor en la vostra lluita, en la de cadascú i cadascuna de vosaltres! Perquè és això el que dóna sentit a tot el que fem.

Per acabar, m'agradaria fer una crida. Estudiants, professors, degans, membres del Consell de Govern, rector. Espero que tots estiguem a l'altura de les circumstàncies i que plantem cara als intents de convertir la universitat pública catalana en la universitat d'uns quants. És imprescindible que creguem en la nostra, en la universitat pública, i que no permetem que ens la retallin. Perquè, com he dit, la universitat ha de ser un espai de pensament crític. Al servei de tots i totes. La universitat ha de ser de tothom i per a tothom. I aquesta és una lluita que ens inclou a tots i a totes. Tothom és necessari i imprescindible!

Moltes gràcies i molta sort!